

3) Artykuły 12, 15, 16, 18, 19 i 42 drugiej dyrektywy 77/91, zmienionej dyrektywą 92/101, oraz art. 12 i 13 dyrektywy 2009/101 należy interpretować w ten sposób, że odpowiedzialność ustanowiona w przepisach krajowych będących przedmiotem postępowania głównego nie musi być ograniczona do wartości akcji – obliczonej według kursu giełdowego spółki, w przypadku gdy jest ona notowana na giełdzie – jaką mają one w momencie wystąpienia z roszczeniem.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Gravenhage — Niderlandy) — Innoweb BV przeciwko Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

(Sprawa C-202/12) (¹)

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Artykuł 7 ust. 1 i 5 — Prawo sui generis producenta bazy danych — Pojęcie „wtórnego wykorzystywania” — Istotna część zawartości bazy danych — Metawyszukiwarka ukierunkowana)

(2014/C 52/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Den Haag, uprzednio Gerechtshof 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Innoweb BV

Strona pozwana: Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy — Wykładnia art. 7 ust. 1 i 5 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20) — Prawo producenta bazy danych do zakazania pobierania lub wtórnego wykorzystania istotnej części zawartości bazy danych — Zakaz powtarzającego się i systematycznego wtórnego wykorzystania nieistotnej części zawartości bazy danych, jeśli czynności te są sprzeczne z normalnym korzystaniem z tej bazy danych lub w sposób nieuzasadniony naruszają słuszne interesy producenta bazy danych — Charakter wystarczający powtarzającego się wtórnego wykorzystania lub warunek kumulatywny systematycznego wtórnego wykorzystania — Wtórne wykorzystanie za pomocą systemu elektronicznego przetwarzania danych.

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy interpretować w ten sposób, że podmiot, który udostępnia w Internecie metawyszukiwarkę ukierunkowaną, taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, dokonuje wtórnego wykorzystania w całości lub w istotnej części zawartości bazy danych chronionej na mocy wskazanego art. 7, jeżeli owa wyszukiwarka ukierunkowana:

- udostępnia użytkownikowi końcowemu formularz wyszukiwania oferujący zasadniczo tę samą funkcjonalność, co formularz bazy danych;
- przekazuje „w czasie rzeczywistym” polecenia użytkowników końcowych do wyszukiwarki, w którą wyposażona jest baza danych, w związku z czym przeszukiwane są wszystkie dane owej bazy, oraz
- ukazuje użytkownikowi końcowemu wyniki wyszukiwania we właściwej dla niej formie strony internetowej, łącząc wyniki powtórzone w jeden element, lecz w porządku opartym na kryteriach porównywalnych do kryteriów używanych przez wyszukiwarki bazy danych celem ukazania wyników.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Walter Endress przeciwko Allianz Lebensversicherungs AG

(Sprawa C-209/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywy 90/619/EWG i 92/96/EWG — Bezpośrednie ubezpieczenie na życie — Prawo do odstąpienia — Brak informacji o warunkach wykonywania tego prawa — Wygaśnięcie prawa do odstąpienia rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej — Zgodność z dyrektywami 90/619/EWG i 92/96/EWG)

(2014/C 52/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Walter Endress

Strona pozwana: Allianz Lebensversicherungs AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. L 330, s. 50), w związku z art. 31 ust. 1 dyrektywy Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG i 90/619/EWG (Dz.U. L 360, s. 1) — Ubezpieczenie rentowe — Prawo ubezpieczającego do odstąpienia od umowy — Termin — Obowiązek poinformowania ubezpieczającego — Przepis krajowy przewidujący, że ubezpieczający traci prawo do odstąpienia od umowy rok po zapłacie pierwszej składki, nawet jeśli nie został prawidłowo poinformowany o warunkach korzystania z tego prawa

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 drugiej dyrektywy drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r., w związku z art. 31 tej ostatniej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak sporny w postępowaniu głównym, który przyznaje ubezpieczającemu prawo do odstąpienia od umowy przez najwyżej rok od dokonania przez niego zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, w sytuacji gdy ów ubezpieczający nie został poinformowany o przysługującym mu prawie do odstąpienia.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te Rotterdam — Niderlandy) — Postępowania karne przeciwko Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

(Sprawy połączone C-241/12 i C-242/12) (¹)

(Środowisko naturalne — Odpady — Pojęcie — Dyrektywa 2006/12/WE — Przemieszczanie odpadów — Informowanie właściwych władz krajowych — Rozporządzenie (EWG) nr 259/93 — Występowanie działania polegającego na usuwaniu, zamiaru usunięcia lub zobowiązania do usunięcia substancji lub przedmiotu)

(2014/C 52/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank te Rotterdam

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank te Rotterdam — Niderlandy — Wykładnia rozporządzeń Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, s. 1) i (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1) — Pojęcie odpadów — Transport Ultra Light Sulphur Diesel (ULSD) statkiem z Niderlandów do Belgii — ULSD zmieszany przypadkowo w chwili załadunku z Methyl Tertiary Butyl Ether (MTBE) — Produkt, który przestał odpowiadać specyfikacji uzgodnionej między kupującym a sprze-

dawcą — Kupujący, który zapoznał się z tym faktem w chwili dostawy do Belgii — Olej napędowy przyjęty z powrotem przez sprzedawcę i przewieziony do Niderlandów — Cena nabycia zwrócona kupującemu — Sprzedawca mający zamiar ponownego wprowadzenia na rynek oleju napędowego po zmieszaniu (lub nie) z innym produktem — Objęcie (lub nie) pojęciem odpadów

Sentencja

Artykuł 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak sytuacja w postępowaniu głównym nie jest objęta pojęciem odpadów w rozumieniu tego przepisu partia oleju napędowego przypadkowo zmieszana z inną substancją, pod warunkiem że jej posiadacz rzeczywiście ma zamiar ponownego wprowadzenia do obrotu tej partii zmieszanej z innym produktem, czego stwierdzenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association Vent De Colère! Fédération nationale i in. przeciwko Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-262/12) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Pomoc państwa — Pojęcie interwencji państwa lub z użyciem zasobów państwowych — Energia elektryczna pochodzenia wiatrowego — Obowiązek zakupu po cenie wyższej od ceny rynkowej — Pełna rekompensata — Oplaty należne od odbiorców końcowych energii elektrycznej)

(2014/C 52/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association Vent De Colère! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier

Strona pozwana: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

przy udziale: Syndicat des énergies renouvelables